

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Maximo [et] Claudio socijs martyribus. Cap[itulum]. cxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense februarij occurrentibus. Fo.lxvii.

Oratione premissa decollata est. Quo^r corpus sephonia senatrix accepit: et eū in nauis detulit: ut romā veniens ipm ibidē sepeliret. Sed ora tempestate nauis in fines campanie ad poruz pureolanum impellitur: et ibidē uno miliario a mare corpus virginis sepelit. Elenius hō non post multo tēpore nauigas maris tempestare cū triginta quatuor viris submersus est. Passa ē autem virgo xp̄i. xiiii. kalen. march.

De scd pollochronio epo et mar. Cap. cxxvij.

Ollochronius ep̄s et martyri apud babyloniam ciuitatem passus est sub decio cesare. Qui cū aduersus persas congressus esset: et habita victoria multas ciuitates obtinuerat: venies ad ciuitatem babylonie Pollochronium episcopū xp̄ianorum teneri iussit cū presbyteris parmento: elymate: et chrysotello: et diaconi bus loca et mortio: quos fecit duci ad sacrificandū: et sacrificare nolentes ac xp̄im cōfiteentes in custodiā reclusit multis diebus. Interimq; in ipsarib; templū saturno edificauit. Et cū ad nouum templum ep̄m cum eius clero duci fessisset: et ut sacrificia offerrent instaret: et pollo chronius neq; sacrificare neq; verbū aliquid de cōcio respondere veller interrogavit decius per menū cur ep̄s eoz mutus effectus esset: qui respondit: Q nō obmutuerat: sed os sanctū inter stercoz coquinare solebat. Propter qd deci lingua parmenii precidi fecit: q tamē vt prius experite loquebat. Tūc iratus decius iussit os pollochroniū lapidisbus contūdi. Et dū cederef emisit spm. Post hec decius ambulās in ciuitate cordulā: parmenii et socios secū vinctos ad duxit: de quibus in eorū passionē agef decimo kalen. mar. Corpus hō pollochroniū ante templū dimisit. Quod duo reguli abdon et sennē xp̄iani noctu colligentes ante muros babilo niae tumularunt decimotertio kalendas martij.

De sancto Saino epo. Cap. cxxvij.

Sainus ep̄s ciuitatis canusine claruit tpe totilla regis gothorū. Qui inter cetera dona fidei a deo concessa: spm ppheri co claruit. Qd totilla rex gothorū audies minime credidit: sed probare studuit quod audiuit. Si enī in eisdē partib; deuenisset: et a viro dei nūtūtū ad eius dexterā dissubuisse: cū iam ep̄s longo senio lumen oculorū amississe: puer ex more eidē patri poculi prebuit: sed rex si lenter manū exrendē calicē puero abstulit: eū q; per se vice pueri epo porrexit. Tunc ille calce accipiens: sed ramē ministriū nō vidēs dicit: viuat ista manus viuat talis minister. De quo rex letus erubuit: q; quis deprehensus esset: in sancto quod querebat inuenit. Cum autem sabinus longo senio traheretur: archidiacon-

nus eius episcopatum ambiens: viuisusq; eius animū precio precibusq; corruptū ut mixto vino sibi venenum propinaret. Qui refectiois hora episcopo veneni poculum obtulit: sed episcopus eidem ut illud statim bibere imperauit. Tremefactus pincerna deprehensus se sentiens malum mortuus bibere: quā penas protata homicidij culpa tolerare. Eunq; ad os sibi calicem posuisset: episcopus compescuit seq; venenum bibiturum obtulit: mandans ut ad ilūz qui sibi dederat ire: eisq; diceret q; saiuinus quidem venenum bibere: sed ipse minime episcopus esset. Facto ergo signo crucis venenum episcopus bibit: et illesus permanuit: eademq; hora archidiaconus eius alibi existens subito defunctus est: ac per os episcopi ad archidiaconi viscera mortiferum transiuerat. Quienam in pace vir domini. xij. kalendas martij. Nec gregorius. iij. dial. cap. v.

De sanctis Oxfimo et Claudio sociis martyribus. Cap. cxxviij.

Aximus et claudius fratres cañ pape et gabini presbiteri: et vero claudij prepedita et filij eius alexander et cucia preclarissimi genere ex vib; agente fratre eoz bino presbytero a sancto caio papa baptizati sunt. Ob hoc iussu diocletiani im patozis tenti sunt a iudice iulio. Et maximus quidem capitalem sententiam accepit. Claudius hō cum coniuge et filiis in exilium deportari: deinde incendio cōcremarū odoriferum martyriū sacrificium domino reddiderunt. Quorum corpora in mare apud ostiam iactata fuerunt. Sed eoz reliquias christiani requirentes cum corpore maximi iuxta muros ostie urbis sepelierunt. Qui passi sunt. xij. kalendas martij.

De sancto Symone episcopo et martyre. Cap. cxxxv.

Symeon ep̄s hierosolymitanus et martyr: ppinq; salvatoris fm carnē extitisse dignoscitur ac filius cleophe qui fuit frater ioseph iusti: ut dicit Hieronymus. Hic vt. iij. ecclastice historie habetur post factum fratrem domini hierosolymorum pontificem: sub persecutione traianū imperatoris cum iam esset decrepitus: accusatus est ab attico consulari tanq; christianus. Qui ab eo tentus multisq; suppliciis affecitus: tandem crucis patibulo appensus martyrio consumatus est: omnibus qui aderat etiam ipso iudice de eius patientia admirantibus: et q. cx. annorum senectus crucis patibuli pertulisset: qui passus est. xij. kalendas martij.

De sancto Sabino presbytero et martyre. Cap. cxxvij.

i iij